

Lovas István - Paks nem érzelmi kérdés

2014 február 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nehezen érthet? az a hisztéria, amellyel a balliberális oldal hangadói a paksi atomer?m? a b?vítésére az orosz Roszatommal megkötend? szerz?dés ügyében vagy annak margóján léptették ismét m?ködésbe propagandagépezetük Sztálin-orgonáit {...}

{...} nemcsak e projektet, de általában a magyar kormánynak azt a kifejezett szándékát is ismételten célba véve, hogy fejleszteni merészeli keleti irányú kapcsolatait.

Az csak természetes, hogy a külföldi sajtó – jobb- és baloldali egyaránt – az ? oldalukra állt, mint kivétel nélkül minden ügyben 1990 óta.
Vasárnap erre ráer?sített Simonyi András, volt washingtoni magyar nagykövet és korábbi MSZMP-s külkapcsolatis a neokonzervatív hangoltságu, igen befolyásos amerikai Huffington Post honlapján írt cikkével, amely ezzel a címmel jelent meg: „Magyarországnak nincs keresnivalója az orosz érdekszférában, ahogyan Ukrajnának sem”. Csak nem azt akarja sejtetni ezzel, hogy a paksi b?vítés orosz kivitelezésével kilépünk az EU-ból és a NATÓ-ból?. Itthon pedig Paks kapcsán „Molotov-Ribbentrop-paktumot” kiáltottak.

Valóban hajmereszt? propagandakampány folyik most éppen az eredetileg is az oroszok által épített paksi atomer?m? tervezett kapacitásb?vítése miatt. Az egyik vád az, hogy még ükunokáinkat is terheli a kormány, amiért a b?vítés költségei 80 %-ának fedezetére 10 milliárd euró összeg? orosz állami kölcsönt vesz fel. Szenvtelen kérdés: vajon ha Gyurcsány miniszterelnöksége idején felvett 20 milliárd eurós kölcsönb?l 10 milliárdot e b?vítésre fordított volna és e kölcsön jó részét nem tapsolja el az általa cs?dtömeggé tett ország fenntartására, mint tette ezt az egész összeggel, ükunokáink mit szóltak volna?

Magyarország legmérvadóbb szakért?i egyöntet?en állítják, hogy a Roszatom ajánlat minden szempontból jobb alternatíva a létez? többinél. Az, hogy a budapesti francia nagykövetnek nem tetszik, amiért nem a francia Areva

céget bízta meg a kormány a paksi b?vítéssel, csak természetes. Nekünk pedig nem tetszik az, hogy a franciák SZDSZ-es kedvence, Demszky Gábor f?polgármester nem fogadta el annak idején azt az orosz ajánlatot, hogy az orosz államadósság fejében megépítik azt a metrót, amelynél ma oly sok baj van a francia inputtal, beleértve az Alstom kocsikat. És az sem tetszik nekünk egészen, hogy a D-209-es KGB-s ügynökként ismert Medgyessy Péter (a francia Paribas bank volt helynöke Pesten) egykori miniszterelnököt a francia becsületrend f?tiszti (!) fokozatával tüntették ki.

A mérk?zésbe váratlanul beszállt John Lukács amerikai-magyar történész a Szabad Nép jogutódjának, a mai neo- és balballiberális Népszabadságnak a hasábjain inti óva Orbán Viktort Pakssal kapcsolatban, nehogy az oroszokhoz „sündörögjünk", a kereszténységet, Szent Istvánt, Kossuthot, Széchenyit, Rooseveltet, Churchillt, Tolsztojt, Dosztojevszkijt, Dantét, Shakespeare-t, Pascalt, Goethét és Tocqueville-t tanúként felhozva a Magyarország számára is el?nyös biznisz mérlegelése helyett. Mely óvó levél és hivatkozások elmaradtak, amikor Berlin megkötötte az oroszokkal az Északi Áramlat földgázvezeték üzletet, a new yorki White & Case globális jogi tanácsadói cég bábáskodása mellett.

Németországot, a hazai balliberális ellenzék 1990 óta kedvenc országát sem támadta eddig senki, John Lukácsot éppen úgy beleértve, mint a nyugati világ vezet?it, amiért a világ összes országai közül a Kínai Népköztársaság a második legfontosabb importbeszerzési forrása. Az Egyesült Államoknak az els?. Arról az USÁ-ról van szó, amelynek elnöke, Obama, ráadásul szintén meghirdette a keleti nyitás programját. A mi importunk 25 százaléka Németországból, 6 százaléka Kínából jön. Ki nyitottabb tehát Kelet felé? Ráadásul termékeink 25 százalékát Németországba, 2 százalékát Kínába, 3,2 százalékát Oroszországba exportáljuk. Ehhez kit idézzünk? Vak Bottyánt?

A keleti nyitás „er?ltetése" egyszer?en gyakorlati szükséglet ahhoz, hogy az elkövetkez? id?kben a víz felszínén maradjunk.

Miután a balliberális tábor oly szívesen id?zik a PISA felmérés adatainál belpolitikai rugdalás céljából, vegyük el? ezt a nemzetközi felmérést, azaz azt, hogy az egyes országokban a 15 éves diákok – a jöv? mérnökei és vezet?i - milyen eredményeket értek el a tudás globális tesztjén. Az els? bizony nem Finnország. Hanem Sanghaj-Kína, majd Szingapúr, ami után Hong-Kong-Kína, a kínai Tajpej, Korea, Macaó-Kína, és Japán következik. Csak azok után értek célba az els? európai ország, Liechtenstein diákjai az összteljesítmény alapján. Magyarul: az els? hét hely Ázsiáé, utána jön a többi. Legyen e tény bármily kínos is egyeseknek.

Ideje kimondani, hogy nálunk a balliberális ellenzék nem racionális, hanem els?sorban zsigeri okból gy?löli Ázsiát és a keleti fordulatot. És náluk, mint oly sokszor más téren is, mindez rasszista alapon történik. Nekik minden ázsiai ferde szem? és egyforma. Amolyan kínai. Teljesen mindegy, hogy az a borzalmasan zsarnoki rendszert megvalósító, nyomorgó Üzbegisztánból való, vagy a szuperfejlett Szingapúrból. Nem állhatják ?ket, mert orrukban turáni stichjük van: „Dakota lóról Orbán a nemzeti turulra nyergelt" – idézte tegnap az SZDSZ-es exminiszter Magyar Bálintot tudósítása címében a Népszava.

Csakhogy azok, akikhez balliberálisaink dörgöl?dznek, szutykosnak tekintik ?ket is. Bécsb?l ugyanis ?k – bánatukra - szintén magyaroknak, ha jobban tetszik, kelet-európaiaknak látszanak, mint az ország valamennyi más lakója.

E kínos tényt ritka nyersességgel írta le Edward Lucas, az Economist cím? brit globális hetilap Közép-Európa tudósítója a European Voice január 30-i számában, amikor ismerteti, hogy egy tanulmány azt sürgeti, Ausztria a saját érdekében is az eddigieknél intenzívebben vegyen részt a visegrádi négyek regionális együttm?ködésében. Csakhogy, írja, „Egyes osztrákok azt gondolják, inkább az els? osztályon repülnek a németekkel és svájciakkal, minthogy összezsúfolódjanak dinamikus, de szutykosabb szomszédjaikkal."

De mi ne használjunk ilyen túlf?tött érzelmi jelz?ket, hanem forduljunk ismét a hideg tényekhez. Már csak azok igen kínos volta miatt is. Amelyek a keleti fordulat bírálatán túl az EU-csatlakozás alaptényneket vett üdvösségét is megkérd?jelezik. Nézzük, mennyire áll az egyes országok érdekében az EU-hoz tartozás.

Az alábbi táblázat azt mutatja, hogy 2004-ben, uniós csatlakozásunk idején mi hol álltunk az egy f?re jutó bruttó nemzeti termékben (GDP), és hová jutottunk 2012-re, az az évi USA dollárban kifejezve. És mások mit értek el, akik nem voltak tagjai az Európai Uniónak.

Ország	2004	2012
Magyarország	10850	12531
Horvátország	9237	13881 (tavaly óta EU-tag)
Törökország	5867	10686

Oroszország 4109 14037
Kína 1490 6091
Malajzia 4918 10432
Szingapúr 26241 51709

A keleti nyitás szükségességét vehemensen ellenz?knek és egyáltalán, az uniós közösséghez tartozás el?nyét vagy hátrányát a kívülmaradáshoz képest dogmatikai okokból latra vetni sem hajlandó „értelmiségnek” annál is kínosabb ez a fenti táblázat, mert a benne lév? adatokat a Világbank tette közzé.
Szingapúrt is belefoglalva, hogy azonnal lesöpörjük azt az álérvet, amely szerint „ilyen szintr?l persze könny? a nagy ugrás”. Keleti, illetve ázsiai fejl?dési ütemmel ma 26 ezer dollár is lehetne egy f?re jutó GDP-nk. Jó és kemény irányítást feltételezve.

Lovas István

(Magyar Nemzet, 2014-02-04)

forrás: Lovas István facebook

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló